

Ақийда дарслари (177-дарс). Набий алайҳиссалом бармоқлари орасидан сув чиқиши



АҚИЙДА
177-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАХУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТЎЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 04.04.2022 5138

Осмоннинг хабари бўлмиш ваҳийни қабул қилиб олиш, Аллоҳнинг каломи Қуръони Каримни қабул қилиб олиб, кишиларга етказиш ва уни татбиқ қилиш Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бош мўъжизалари эди. Пайғамбаримиз Муҳаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бошқа мўъжизалари у зотнинг пайғамбарликларининг тасдиғи сифатида ҳужжат қилинмас эди.

Шундай бўлса ҳам, мазкур мўъжизалар у зотнинг ҳаётларида кўп мартабодир бўлганини ҳамма таъкидлайди. Қуйида ана ўша мўъжизаларнинг баъзилари билан танишиб чиқамиз.

Ул зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқиши

وَوَدَّعَانِيَابِ مَلَسُو هِيَلَعِ لَلِصُّبِّي لَلِأَيْتُ: لَأَقُ عُنْ هَلَلِ يَضْرَسَنَ أُنْعَ
أَضْوَتَفِ، وَعَبَّأَصْلُ نَبِيِّ نَمُغُّبِنِيْ أَمَّا لَلَعَجَفِ، أَعَانِ لِيْ فِ دِيَّ عَضْوَفِ، أَرْوَزَلِابِ
هَؤُرِّ عِيَامِ ثَالِثَ أَعَاهُزْ وَأِيَّامِ ثَالِثَ لَأَقُ؟ مُتْنُكَ مَكِّ: سَنَأَلُ تُلُقُ؛ دَاتَ لَأَقُ مُوَقُّ لِي
نَأَخِيَّ شَلِ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Завроода саҳобалари билан турганларида, у зотга бир идиш келтирилди. Шунда у зот қўлларини идишга солдилар. Бас, у зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқа бошлади. Қавм таҳорат қилди».

Қатода айтади: «Анасга: «Нечта эдинглар?» дедим.

«Уч юзта ёки уч юз атрофида», деди».

Икки шайх ривоят қилишган.

رَضَعُوا لَأَهْلِ صَنْعَةَ نَاحٍ وَ مَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِجِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ تُبَيَّرُ: لَأَقُوهَ نَعَوٍ
مَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِجِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ يُبَيَّرُ، هُوَ دَجِي مَلَفٌ وَأَوْضَوْلًا سُمُّتُ لَأَفِ
أَمَّا لَأُتَيَّرُ، هُوَ نَمِ أُوئِيَّ ضَوْتِي نَأَسُّ لَأَلِ رَمَأَفِ، أَعَانِ لَأَلِ لَذِي فِي هَدَيَّ غَضَوَفِ، أَعُوَّ وَبِ
هُوَ رَمِ: مَوْرُخٌ أَدْنَعُ نَمِ أُوئِيَّ ضَوْتِي سَحُّ سَأَلِ لَأُضَوْتَفِ، وَعَبِ أَصْلًا تَحْتُ نَمِ مُغْبَنِي
يُذِمُّ رَتَّلًا وَ نَأَحِيَّ شَلِ:

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни Аср намози вақти бўлганда кўрдим. Таҳорат суви изланди. Уни топа олмадилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга таҳорат суви келтирилди. Бас, у зот ўша идишга қўлларини солдилар ва одамларни ундан таҳорат қилишга амр қилдилар. Ул зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқаётганини кўрдим. Бас, одамлар таҳорат қилдилар. Битталари ҳам қолмай таҳорат қилдилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган.

نَمِ سَأَنُوهَ مَوْرُخًا مَضَعَبِ فِي مَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِجِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ: لَأَقُوهَ نَعَوٍ
نَمِ أُوئِيَّ ضَوْتِي أَمَّا أُوذَجِي مَلَفٌ أَلِ لَأَلِ تَرَضَخَفِ، نَمِ أُوْرِي سَيِ أُوْقَلِ طَنَأَفِ، وَبِ أَصْلًا
هَلِ لَأَلِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ أَمَّا أَمِ رَمِ حَدَقَبِ أَعَجَفِ مَمُوقَلِ نَمِ لُجَرَقَلِ طَنَأَفِ
أُوْمُوقُ» لَأَقُوهَ: حَقُّوقَلِ لَأَلِ عَبْرَأَلِ أَعَبِ أَصْلًا دَمِ مُمُتْ، أَلِ ضَوْتَفِ مَلَسُوا هَيْلَعِ
وَأَنِي غَبَسِ أُونَاكَ وَ أَعُوَّ وَوَلِ نَمِ نَمِ أُوْدِي رِي أَمِي فِي أُوْعَلَبِ يَحُّ مَمُوقَلِ لَأَلِ ضَوْتَفِ. «أُوئِيَّ ضَوْتِ
يُذِمُّ رَأُجِبَلِ أَمَّا أَمَّا: هُوَ حَن:

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам баъзи бир чиқишларига чиқдилар. Ул зот билан саҳобаларидан баъзи кишилар бор эди. Улар юриб кетдилар. Намоз вақти бўлди. Таҳорат қилгани сув топмадилар. Қавмдан бир киши бориб, бир қадаҳда озгина сув келтирди. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унда таҳорат қилдилар. Кейин тўрт бармоқларини қадаҳга чўздилар ва:

«Туринглар, таҳорат қилинлар», дедилар. Бас, қавм хоҳлаганларича таҳорат қилдилар. Улар етмиш ёки шу атрофида эдилар».

Бухорий ривоят қилган.

هَلْ لِي صِيْبٌ لِّاَوْهَيْبٍ دُخِلَ مَوِيْسُ اِنَّ لِي شَطْعَ : لِقَاقِ عُنُقِ هَلْ لِي صِيْبٍ رَّبِّ اِحْوَانِ
«؟مُكَلِّ اَم» : لِقَاقِ فُءُوْحِ نُسَانِ لَشَهَجَفِ ، اَصْوَتَفِ ، ءَوُوْكَرِ هَيْدِيْ نَيِّبِ مَلِسُو هَيْلَعِ
يِ فُءَدِيْ غَضَوَفِ ، كَيْدِيْ نَيِّبِ اَمِ اَلْاِبْرَشَنِ اَلْاَوْصَوْتِ نِءَامِ اَنْدَنَعَسِيْلِ : اَوْلَاقِ
، اَنْ اَصْوَتَوِ اَنْ بَرَشَفِ ، نُوْيُغِلِ اَلْاَثْمِ اَكْ هَعَبِ اَصَّ اَنْ يَبْرُوْتِيْ اَمَّ لَلِغَجَفِ ، ءَوُوْكَرِ لِ
هُ اَوْرَ . ءَءَامَ ءَرَشَعَسَمَخِ اَنْ كِ ، اَنْ اَفَكَلِ فِ لَءَءِءَامِ اَنْ كِ وَ لِقَاقِ ؟ مُتْنُ كَمْ كِ : تَلْقُ
يِرَ اَحْبَلِ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Худайбия куни одамлар чанқаб қолдилар. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдларида кичик меш турарди. Бас, у зот таҳорат қилдилар. Одамлар у зот томон шошилдилар. Шунда у зот:

«Сизларга нима бўлди?» дедилар.

«Хузурингиздагидан бошқа таҳорат қилишимизга ҳам, ичишимизга ҳам сув йўқ», дейишди.

Бас, у зот қўлларини кичик мешкоб ичига солдилар. Шунда бармоқлари орасидан худди булоқларга ўхшаб сув отилиб чиқа бошлади. Биз ҳам ичдик, ҳам таҳорат қилдик». «Неча киши эдинглар?» дейилди.

«Юз мингта бўлганимизда ҳам етар эди. Ўн беш юзта эдик», деди».

Икки шайх ривоят қилишган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди